

**ПРОМЕНИ В НАИМЕНОВАНИЯТА
НА ФИЗИКОГЕОГРАФСКИ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ
1878–2014 г.**

Посвещава се на 60-годишнината
от създаването на Научноинформационен център
„Българска енциклопедия“ при БАН

АВТОР *Александра Киселкова*
РЕДАКТОР *Снежана Николова*
РЕЦЕНЗЕНТИ: *доц. Петър Петров*
доц. Стефан Велев

- © Научноинформационен център „Българска енциклопедия“, 2015 г.
© Александра Киселкова, автор, 2015 г.
© Стефка Иванова, корица, 2015 г.
© Книгоиздателска къща „Труд“, 2015 г.

ISBN 978-954-398-401-5

Българска академия на науките
Научноинформационен център „Българска енциклопедия“

**ПРОМЕНИ В НАИМЕНОВАНИЯТА
НА ФИЗИКОГЕОГРАФСКИ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ
1878–2014 г.**

Енциклопедичен справочник

ПРЕДГОВОР

Справочникът съдържа 4439 статии, разпределени в 2 части. В него са отразени всички преименувания на физикогеографски обекти по официални документи от Освобождението 1878 г. до днес.

В първата част са включени 3388 статии, които отразяват преименуванията по документи. Основните статии са озаглавени с официалните наименования на физикогеографските обекти; съдържат пълна информация за старите наименования, за използвани синоними, цитирани са документите, с които са направени преименуванията. Със старите наименования на физикогеографските обекти са озаглавени малки статии – препратки към основните статии.

Във втората част са включени 1051 статии за природни обекти, известни с две или повече популярни имена (което е причина понякога да стават грешки при идентифицирането на обекта), както и с наложили се имена без официална документация.

Справочникът е съставен на принципа на „Речник на селищата и селищните имена в България 1898–1987“ (Мичев, Н., П. Коледаров. С. 1989; първо издание 1973 г.). Но докато при преименуванията на селищата има по-строг ред при документирането и при употребата, то в топонимията не е така. Настоящият справочник е първото издание, отразяващо всички промени в имената на природните обекти от Освобождението до края на 2014 г., което ще улесни ориентацията, както и следващи публикации (книги, карти и др.) и ще ползва всички интересувачи се. Справочникът е само първа стъпка за внасянето на ред в тази материя чрез събирането на едно място на всички документи по темата и въвеждането на същия ред, както при преименуванията на селищата.

Най-големи са списъците с преименувани природни обекти от 1942 и 1988–1989 г.; по-малко на брой промени има през 1945, 1950, 1962, 1991 г. и др. Голяма част от преименуванията са публикувани в Държавен вестник (от 01.12.1950 до 31.12.1962 Държавен вестник излиза под заглавие Известия на Президиума на Народното събрание). Изключения правят преименуванията, приети от Общинския съвет на Бургас през 2011 г., както и през периода юли 1988 – юли 1989 г., когато одобрените от Държавния съвет на НРБ общински списъци с нови имена масово се публикуват в карти, пътеводители, енциклопедии и други материали преди публикуването им в Държавен вестник. При преименуването на селищата също е имало подобни случаи – в периода 1878–1912 г. от местните органи на управление са преименувани 49 селища без административни разпоредби на централната власт, в периода 1911–1920 г. също има преименувания без административен акт. Но докато при селищата има регистрация на старите и новите имена (в статистически и други справочници), то във всички издания, публикували възстановените наименования на природни обекти през 1988–1989 г., липсва съпоставка между старите и новите имена, което затруднява ориентацията и по документи, и на терен. И досега няма справочник (какъвто има за селищата), който да сравнява старото

и новото име – в картите липсват тези уточнения, в по-новите речници и в други издания – също. Единственото място, където официално са отразени част от списъчните преименувания, е енциклопедия „Пирински край“ (2 тома, Благоевград, 1995–1999; в таблицата със старите и новите имена в края на том I е допусната техническа грешка – редовете са разместени, което затруднява съпоставянето на старите и новите имена). Туристи и пътуващи използват новите карти и, когато се наложи, не могат да бъдат ориентирани от местните хора, които си служат все още със старите имена.

Липсата на обща редакция и съпоставка на имената в списъците от 1988–1989 г. е причина за множеството неточности и несъответствия, неотстранени в списъците, вследствие на което са навлезли в практиката. Често допълнително объркване се получава от слятото и разделното изписване на старите турски имена, прилагано в различни периоди, както и от многобройните нюанси на едно и също име.

Актуално звучат думите на видния учен Васил Миков, изследвал произхода и смисловото съдържание на названията, който пише през 1943 г. в своя труд „Произход и значение на имената на нашите градове, села, реки, планини и места“:

...Но трябва да отбележим, че както по-рано, така и при последните промени на селищните и местни названия, са допуснати много и с нищо неоправдани грешки, които при добро желание биха могли да се поправят.

По-рано на този извънредно труден въпрос се е гледало леко. Комисията, натоварена през 1934 г. с преименуване на селищата, повече е възприемала и одобрявала имената, предлагани от общинските съвети или от други „силни на деня“ лица... Членовете на тази комисия, голяма част от които са били специалисти, не са държали сметка нито за миналото, нито за местните особености на земната повърхност, почва, растителност и животинско царство, занятие на жителите, нито най-после за хубавите местни имена, каквито се намират в землищата на много от преименуваните селища... Забележително бе, че никой от членовете на последната комисия не познаваше, отчасти поне, селищата из Добруджа. В противен случай не щяха да бъдат допуснати толкова грешки.

Този актуален и днес проблем много ясно пролича при работата по справочника. Дали поради липса на време или по други причини, комисииите са допускали доста грешки – личи недостатъчно задълбочено проучване на произхода на имената (променени са безпричинно старинни тракийски, славянски и стари български имена), много от обектите нямат точно географско позициониране (за липсата на добри специалисти географи в комисииите говорят много факти), голяма част от новите имена са неблагозвучни, неподходящи или повтарящи се до липса на всякакво въображение, много от обектите, известни и с други красиви местни или синонимни имена, са получили неудачни нови имена и т.н.

Ето някои примери (предимно от преименуването през 1988–1989 г.).

- С едно и също име има няколко обекта – връх, местност, циркус, планински дял, от които са преименувани върхът или местността, но не и цирку-

сът и едноименният планински дял, в който те се намират, например: връх Заврачица (Мустачал) в едноименния дял на Източна Рила е преименуван, но Мустачалски дял и циркус, които би трябвало да са също Заврачишки, не са преименувани (в картите делът вече е с новото име). В енциклопедия „Пирински край“ тази грешка частично е поправена, като към преименуваните обекти е добавен и циркусът, но не и планинският дял. По подразбиране би трябвало всички обекти да са изброени в списъците, както например е със Синивръшките (Синанишките) порта, река, рид, връх, езеро, циркус и Главнишките (Башлийските) река, порта, рид, циркус, стена, езера, чукар (виж в текста).

За липсата на специалисти географи в комисиите говори фактът, че в списъците някои обекти са отбелязани погрешно като река или местност, а става въпрос за връх или планински дял. Някои обекти са дадени и в Рила, и в Родопите (и то с различни имена за един и същи обект), което произтича от непознаването на условната граница между двете планини; същото е и в общинските списъци, където има дублиране на имена от граничните общински територии, поради което на един и същи обект е дадено име и от едната, и от другата община, но имената са различни, например:

- връх Синаница е наречен Сини връх, Разцепеник и Разцепения връх, като не е уточнено кое от имената остава (в картите е с първото име, в енциклопедия „Пирински край“ – с второто);
- планинският рид Демирхан в Пирин е преименуван Железни станец в списъка на Благоевградски окръг, в друг списък е преименуван Железник;
- за Муратов връх са предложени имената Малък Вихрен, Гранитен, Радиин връх, Пирамидата, също без уточнение кое име остава;
- Атмегданско езеро е преименувано Конско езеро, след като отдавна е популярно с името Малко Спанополско езеро;
- връх Акватепе в Западни Родопи е преименуван Белички връх, след като е известен с името Водни връх (което е и значението на старото име);
- връх, известен с имената Алада, Аладак, Аладаг (Пъстра гора) и Костадин, в Западни Родопи е наречен Божица;
- на някои обекти (чиито нови имена не са добили популярност след конюнктурното преименуване) са възстановени старите имена без документ – например на курорта „Васил Коларов“ – Пампорово, на връх Коларов – Белмекен и др.;
- някои обекти (при това няколко в една и съща община) са с еднакви стари и нови имена (за множество едноименни названия пише и Васил Миков): например името Хисар (което се среща много често) е преведено Твърдец, Твърдино, като на близко разстояние (дори в една и съща община) се струпват няколко обекта с еднакви имена, което затруднява ориентацията; същото е и с името Калето, преведено Крепостта;
- често новите имена повтарят вече съществуващи наименования и става объркване с местоположението им: например Острец – няколко в Източни Родопи, няколко в Рила и т.н.

Примери за неудачни нови наименования:

- Айдарица – Мечкарица;
- Айдарски камък – Мечкарски камък (по-добре би било Мечи камък, въпреки че и това е често срещано име);
- хребетът Сакарджа в Източна Рила, който не е преименуван с документ, в интернет е наречен Сухарка, същото е с Калбура – Ситото, Мечитите – Медарниците, и т.н.

Преименувани са вече преименувани обекти:

- През 1942 г. връх Семер Алан (Семералан) в Западни Родопи е преименуван Седлова поляна със Заповед № 2186 на Министерството на народното просвещение, обнародвана в Държавен вестник № 139 от 29.06.1942 г. В документите от 1989 г. същият връх като Семер Алан е преименуван Седлото, което говори, че в комисията не са знаели, че върхът вече е преименуван. През 1989 г. известният карловски водопад Сучурум е преименуван Водопада, а той от 1942 г. носи името Карловски водопад (Заповед № 2186 на Министерството на народното просвещение от 15.06.1942 г., обнародвана в Държавен вестник № 139 от 29.06.1942 г.).
- В новите имена са използвани чуждици за географски понятия – превал, хребет (русизми), вместо проход, седловина, порта, рид (например Синивръшки превал), а думата халка, която е навлязла в българския език, е заменена с думата гривна.
- Копривска река, Коприва река, Копривка и Узуналанска река е преименуван Дългополска река – няма логика, след като реката се нарича Копривска река, Копривка.

За резерватите продължават да се издават укази със старите имена – „Узунбоджак“, „Джендема“, „Парангалица“ и т.н.

Подобни примери има много, тук са посочени само основните групи грешки и пропуски (конкретните бележки са дадени към статиите в справочника). Голяма част от тях се дължат на общините – при опитите ми да правя справки се оказа, че там не може да се намери и следа от изготвяните от тях списъци за преименуване – няма архив, ползват се стари видоизменени имена, например: местността Чобан борлук (община Елин Пелин) се води като Чобан баир (в оригинала е байр), вместо Овчарите – име, дадено през 1989 г. Подобен е случаят с името на язовир „Голям Беглик“ (от 1950 до 1999 г. носи името „Васил Коларов“, преименуван „Голям Беглик“ с Указ № 147 на Президента на Република България от 1999 г.), който в Списък на курортите в Република България (в Решение на Министерския съвет от 2012 г.) е даден като „...язовир „Камен проход“ (бивш „Васил Коларов“), община Батак“ – с името „Камен проход“ язовирът никога не е наименуван и никой не го е наричал така. А на нов надпис до моста над Чепинска река при село Варвара, Пазарджишка област, е написано „Река Ели дере“ (изписано и с латиница), въпреки че е преименувана Чепинска река още през 1942 г.

За да се внесе яснота по въпроса за преименуванията въобще (преплитане на различни мнения и интереси, спорни конюнктурни „за“ и „против“), по-долу е дадена извадка от действащия Указ № 1315 в Държавен вестник от 09.07.1975 г., където ясно е обоснована необходимостта от тази дейност.

Трябва отново да се предизвика интересът на държавните органи, които се занимават с транскрипцията, преименуванията и всички проблеми с названията, за възстановяването (създаването) на комисия, която постоянно да работи по сериозното проучване и утвърждаване на имената не само на селищата, но и на природните обекти, със задължителното участие на специалисти географи, опитни планинари, езиковеди и преводачи, както преди години работеше Съветът по транскрипция на географските имена – съвет, координиращ правилното използване на наши и чужди географски наименования (топонимия, селища, държави и др.). Неговите решения бяха задължителни за медиите, книгоиздаването, протокола и т.н., при което се избягваха комични и дразнещи с невежеството си грешки, на които за съжаление сме свидетели всекидневно.

Надявам се в следващите издания на справочника, на основата на корекции и уточнения, направени в държавните документи, да бъдат отстранени всички неясноти и грешки, посочени в него.

Не на последно място този справочник повдига въпроса за правилния подход и отговорността при възстановяването на красивите и смислени стари местни наименования на природните обекти в България.

Александра Киселкова

ДЪРЖАВНИ ДОКУМЕНТИ за наименованията

Държавен вестник № 110/16.05. 1949 г.

Указ за наименованията с народно-стно и обществено значение – Президиум на Великото народно събрание.

Известия на Президиума на Народното събрание № 69/27.08. 1957 г.

Указ за наименоване и преименуване на обекти от национално и местно значение – отменя указа от 1949 г. и възлага изготвянето на правилник за

приложението му, в който се определя кои обекти са от национално и кои от местно значение (в този указ т. 3 гласи:

т. 3. Всички автори и издатели на учебници, топографски, географски и други карти, планове, скици, на описания на населени места, местности и пр., както и всички служебни лица и граждани са длъжни да употребяват установените по реда на този указ и на правилника за приложението му имена.)

Известия на Президиума на Народното събрание № 48/16.06.1959 г.

Указ за изменение на указа от 1957 г.

§ Параграф единствен: Обектите от национално значение се наименоуват и преименуват с указ на Президиума на Народното събрание, а обектите от местно значение – с решение на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, съответно на Градския народен съвет, подчинен направо на централните органи на държавната власт и управление.

Държавен вестник 55/18.07.1975 г.

Указ № 1315 от 09.07.1975 г. за наименованията (със съкращения)

РАЗДЕЛ I

Чл. 1. (2) Наименоват се нови или съществуващи ненаименовани обекти. Преименуват се обекти, имената на които са загубили значението си.

Наименованията се дават съгласно народните традиции...

Чл. 4. Наименованията трябва да отразяват богатството и красотата на българския език, да са благозвучни, разбираеми, лесни за произношение и кратки, да внушават чувство за достойнство и гордост...

РАЗДЕЛ II

Обекти от национално и местно значение

Чл. 7. От национално значение са следните обекти:

1. Планини, планински дялове, върхове, възвишения, проходи, долини, равнини, полета, реки, езера, острови, гори, национални паркове и градини, резервати и др.;

2. ... леговица, курорти...;

3. Язовири с повече от 10 млн. м³ и напоителни системи;

4. Главни пътища;...

РАЗДЕЛ III

Ред и органи за наименоване и преименуване на обекти

Чл. 9. (1) Обектите от национално значение се наименоуват и преименуват от Държавния съвет.

(2) Държавният съвет може да наименоува и преименува и обекти от местно значение.

...

Чл. 16. Решенията за наименоване и преименуване на обекти от национално значение се обнародват в Държавен вестник, а на обекти от местно значение – във всекидневния печат.

УПЪТВАНЕ за използване на справочника

Статиите в справочника са подредени азбучно. Заглавията на основните статии са официалните наименования на физикогеографските обекти; изписани са с главни получерни букви – например: **АВРЕНСКО ПЛАТО**. В някои случаи след заглавието е посочено друго, равнозначно име (официално приет синоним), отделено със запетая и изписано с редовни светли букви – например: **ДЕБЕЛА ГОРА**, Горец. Когато синонимът е име, което все още се среща в употреба (популярно или местно название), но не е официално приетото, е даден в скоби – например: **ВЛАХИНА ПЛАНИНА** (Влахина). Основните статии съдържат информация за географското и административното местонахождение на обекта, старото му име и документите, с които е преименуван.

Заглавията на статиите за старите имена на физикогеографските обекти са изписани с редовни получерни букви – например: **Гъозтепе**. След заглавието, отделени със запетая и отпечатани с редовни светли букви, са дадени синонимите, употребявани равностойно със старото име, когато е било официално приетото – например: **Джангал**, Дженгал, Дженгалица. Ако синонимите са с различно произнасяне или са някаква разновидност на старото име, когато е било официално приетото, са дадени в скоби, например: **Аида** (Айдаа), **Ай Гидик** (Айгидик). Тези статии са препратки

от старите имена, които вече не са в употреба, към официалните имена, с които са озаглавени основните статии.

Набрани с курсив думи в текста означават, че на съответното място в азбучния ред има отделна статия с такова заглавие (след курсива в скоби е дадена кратка информация за географското положение на обекта) – например **Казанчал** – виж *Казана* (циркус в Ибърски дял, Източна Рила). В статии, в които от едно старо име се препраща към няколко официални имена, препратките са подредени азбучно и са отделени с точка и запетая – например **Карабурун** – виж *Обидимски връх* (връх в рида Трите гроба в Пирин); *Черни връх* (малка местност в рида Мъгленик, Източни Родопи); *Черни нос* (връх в дела Чернатица, Западни Родопи); *Черни нос* (връх в Жълти дял, Западни Родопи); *Черни нос* (връх в Преспански дял, Западни Родопи); *Черни нос* (връх в Триградския район на Велишко-Виденишки дял, Западни Родопи); *Черни рид* (връх в Бесленски рид); *Черни рид* (местност в рида Мъгленик, Източни Родопи); *Черни рид* (рид, източен дял на рида Черния камък в рида Дъбраш, Западни Родопи). Препратките в двете части на справочника се отнасят за съответната част.

Датите са изписани с арабски цифри – например: 10.02.1989; при дати думата „година“ („г.“) не е изписана.

**ПРЕИМЕНУВАНИ ФИЗИКОГЕОГРАФСКИ ОБЕКТИ
В БЪЛГАРИЯ С ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ
1878–2014 г.**

А

Аазлактепе – виж *Викалото* (врѣх в Стрѣмни рид, Източни Родопи).

Абрашева могила – виж *Шарена могила* (врѣх в рида Градище, Хасковска хълмиста област, Източни Родопи).

Авлѣри – виж *Ловни врѣх* (врѣх в Гюмюрджински Снежник, Източни Родопи).

Аврамови ятаци – виж *Аврамовото* (местност в рида Сърта, Източни Родопи).

АВРАМОВОТО – местност в рида Сърта, Източни Родопи; община Ивайловград, Хасковска област. До 1989 носи името Аврамови ятаци (преименувана Аврамовото с писмо на Държавния съвет № 02-09-5 от 25.07.1989).

Авренска река – виж *Крумовица* (река в Източни Родопи).

АВРЕНСКО ПЛАТО – плато в източната част на Дунавската хълмиста равнина; община Аврен, Варненска област. Наречено по името на село Аврен (потвърдено името Авренско плато със Заповед № 2186 на Министерството на

народното просвещение, обнародвана в Държавен вестник № 139 от 29.06.1942). От 1935 до 1964 село Аврен носи името Момино и платото добива популярност и като Момино плато, за което няма официален документ; в географската литература се среща и с името Девненско плато.

Адабаир – виж *Островец* (врѣх в Твърдишка планина, Средна Стара планина).

Адата – виж *Кариерата* (местност в землището на село Равнец, община Бургас); *Острова* (местност в Карловската котловина).

Адатепе – виж *Острова* (врѣх в Източни Родопи); *Острова* (врѣх в Хасковска хълмиста област, Източни Родопи); *Островец* (врѣх в Източни Родопи); *Островец* (врѣх в Същинска Средна гора).

Адачал – виж *Самотник* (врѣх в Стрѣмни рид, Източни Родопи).

Аджеларето – виж *Бързак* (врѣх във Велийшко-Виденишки дял, Западни Родопи).

Адѣта – виж *Островите* (местност в Карловската котловина).

Азмак – виж *Барата* (река в Софийската котловина); *Блатница* (река в Горнотракийската низина).

Азмака – виж *Бърза река* (река в Сърнена Средна гора и Горнотракийската низина); *Калница* (река в Горнотракийската низина); *Мочурица* (река в Горнотракийската низина).

Азман тарла – виж *Широка нива* (местност в землището на село Рудник, община Бургас).

Азмаците – виж *Мочурите* (местност в Пирин).

Азълов чепр – виж *Прупека*

(местност в землището на Бургас, в квартал „Крайморие“).

Аида (Айдаа) – виж *Мечковец* (връх в рида Мечковец, Източни Родопи).

Ай алан (Аи алан) – виж *Меча поляна* (местност в Белочерковски рид, Западни Родопи).

Ай Гидик (Айгидик) – виж *Голяма Мечи връх* (връх в Северния дял на Югозападна Рила); *Малък Мечи връх* (връх в Южния дял на Югозападна Рила); *Мечи връх* (два върха и поддял – Мечивръшки поддял на Югозападна Рила).

Ай дере – виж *Лунна долина* (местност в землището на Българово, община Бургас).

Ай Ятак – виж *Меча дупка* (връх в Баташка планина, Западни Родопи).

Ай-чал – виж *Мечи чал* (връх в дела Чернатица, Западни Родопи).

Айбунар – виж *Мечи кладенец* (местност в Сърнена Средна гора).

Айбурун – виж *Мечковец* (връх в Стръмни рид, Източни Родопи).

Айгедик – виж *Голяма Мечи връх* (връх в Северния дял на Югозападна Рила); *Малък Мечи връх* (връх в Южния дял на Югозападна Рила); *Мечи проход* (седловина в Югозападна Рила).

Айгедишки дял – виж *Мечи връх* (дял в Северния дял на Югозападна Рила).

Айгидико – виж *Голяма Мечи връх* (връх в Северния дял на Югозападна Рила).

Айдарица – виж *Мечкарица* (рид в Персенската част на дела Чернатица, Западни Родопи).

Айдарски камък – виж *Меч-*

карски камък (връх в дела Чернатица, Западни Родопи).

Айдере – виж *Мечковица* (река в Същинска Средна гора).

Айкулак – виж *Мече ухо* (рид в Пирин).

Айкъна – виж *Червената* (местност в землището на село Брястовец, община Бургас).

Айрандере – виж *Чавча* (име на началния приток и средното течение на Стара река, известна и като Костенецка река, в Източна Рила).

Айрянска река – виж *Мътнишка река* (река в Същинска Средна гора).

Акардере – виж *Бели дол* (река в Жълти дял, Западни Родопи).

АКАЦИЯТА – местност в землището на Бургас, в жилищен комплекс „Меден рудник“. До 2011 носи името Сълкъмчетата (преименувана Акацията с Протокол № 52 на Общинския съвет на Бургас от 13.09.2011).

Акватепе – виж *Белички връх* (връх в Преспански дял, Западни Родопи).

Акдере – виж *Бели дол* (река, ляв приток на река Тунджа).

Аккая – виж *Бялата скала* (местност в Иранов рид, Източни Родопи).

Аклиса, Аклисе – виж *Бяла черква* (рид в рида Дъбраш, Западни Родопи).

Акче хисар – виж *Бяла река* (река в Източни Родопи).

Ала Бурун – виж *Пъстрец* (връх в Каменишки рид, Пирин).

Алабаир – виж *Божси връх*, Пъстровръх (връх в Сърнена Средна гора).

АЛАБАК – рид в Западни Родо-

пи; Пазарджишка област. До 1942 носи името Алабак (преименуван Божевец със Заповед № 2186 на Министерството на народното просвещение от 15.06.1942, обнародвана в Държавен вестник № 139 от 29.06.1942; възстановено името Алабак със Заповед № 9159 на Министерството на народното просвещение от 27.12.1945, обнародвана в Държавен вестник № 4 от 05.01.1946).

Алаборун – виж *Пъстрец* (най-високият връх на Крупнишка планина, дял от Малешевска планина).

Алагъзовец – виж *Божевица* (местност в община Павел баня, Старозагорска област).

Алада, Аладаг, Аладак – виж *Божница* (връх в Жълти дял, Западни Родопи).

Аладжа слап (Аладжаслаб) – виж *Пъстри слап* (връх в Рилецки дял, Средна Рила).

Алан кайрак – виж *Дяволска река* (река от Черноморския водосборен басейн).

Алатепе – виж *Червения рид* (местност в землището на село Маринка, община Бургас).

Алаформа – виж *Мярката* (местност в землището на Българово, община Бургас).

„АЛБАНСКИ ДОЛ-1“ – язовир в землището на село Драганово, община Бургас. До 2011 носи името „Арнаут дере-1“ (преименуван „Албански дол-1“ с Протокол № 52 на Общинския съвет на Бургас от 13.09.2011).

„АЛБАНСКИ ДОЛ-2“ – язовир в землището на село Драганово, община Бургас. До 2011 носи името „Арнаут дере-2“ (преименуван

„Албански дол-2“ с Протокол № 52 на Общинския съвет на Бургас от 13.09.2011).

АЛБАНСКИ ХЪЛМ – възвишение (кота 403 m) в Айтоска планина, Източна Стара планина; в землището на село Драганово (запад-северозападно от селото), община Бургас. До 2011 носи името Арнаут баир (преименувано Албански хълм с Протокол № 52 на Общинския съвет на Бургас от 13.09.2011).

Албутин – виж *Бутин* (връх в Пирин).

„АЛЕКСАНДЪР СТАМБОЛИЙСКИ“ – язовир на река Росица, в Среден Предбалкан; Великотърновска област. До 1953 носи името „Росица“ (преименуван „Александър Стамболийски“ с Указ № 234 на Народното събрание от 13.06.1953, обнародван в Известия на Президиума на Народното събрание № 46 от 19.06.1953).

Али Ботуш – виж *Гоцев връх* (най-високият връх на планината Славянка).

Алиалан – виж *Илиева поляна* (връх в рида Дъбраш, Западни Родопи).

Алиботуш – виж *Гоцев връх* (най-високият връх на планината Славянка); *Славянка* (планина, част от Рило-Родопския масив).

Алипехливанова чешма – виж *Чешмата* (чешма в Горнотракийската низина).

Алтъалан – виж *Шест поляни* (местност в Същинска Средна гора).

Алтън тарла – виж *Златната нива* (местност в землището на село Братово, община Бургас).